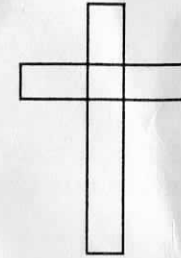

1. Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst.
2. Jeg vil ånde luften i fulde drag,
syngte Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.
3. Takke ham, som gav mig, når sol står op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjæleve,
blot jeg trygt vil sige: Din vilje ske!
4. O, at jeg tør favne dig skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!
5. Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud -
o du milde Fader, min skaber, Gud!
6. Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav;
livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.
7. Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly,
o for sejersjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst!

Asger Solberg Andreassen's

begravelse

Knebel Kirke

17.1.1992

1. Under dine vingers skygge,
Herre, lad mig bo og bygge,
til du vil hjemkalde mig,
til mit øje træt sig lukker,
til i dødens stund jeg sukker:
Herre, tag min ånd til dig!
2. Under dine vingers skygge,
der, kun der er livets lykke,
åndens barnehjem på jord,
hvor, hvad vi af Paradiset
har ved Adams fald forliset,
atter spirer frem og gror.
3. Under dine vingers skygge,
som i barndomshjemmet trygge,
vandrer vi, trods storm og slud;
fries vi end ej for fare,
dog for mørkets magt og snare
du bevarer os, vor Gud.
4. Under dine vingers skygge
lad kun korsets byrde trykke,
klage lyde på vor gang!
Fader, dine visdoms hænder
kors til sejrens palme vender,
klageråb til jubelsang!
5. Under dine vingers skygge
lad mig hjertets tempel smykke
med din tro, din kærlighed,
lys og renhed, kraft og varme,
at til sidst i dine arme
jeg må slumre ind i fred!

1. Lille Guds barn, hvad skader dig?
Tænk på din Fader i Himmerig!
Han er så rig, han er så god,
ingen kan stå hans magt imod
O, Gud ske lov!
2. Føden og klæden, hus og hjem,
skulle Guds børn gå vild om dem?
Mennesket lever af Guds ord,
hjemme har børn, hvor Fader bor.
O, Gud ske lov!
3. Fuglen i skov, på mark og fjeld
synger i gry og så i kvæld,
sover så sødt på kampesten
som under tag på kvist og gren.
O, Gud ske lov!
4. Ikke den pløjer eller sår,
lægger ej op fra år til år,
dog hvor bønder af hunger dø,
finder den lille fugl et frø.
O, Gud ske lov!
5. Yndig er blomsten klædt og boldt,
dejligst at se på fjeldet goldt.
ikke den spinder, ej den syr,
dronning er dog dens pragt for dyr.
O, Gud ske lov!
6. Blomst kommer op, og blomst går ud,
hvad er vel den for Himlens Gud
noget at regne mod de små,
som for hans åsyn evig stå!
O, Gud ske lov!
7. Lille Guds barn i verden her,
hold dig da til din Fader nær!
spørg om hans magt og kærlighed,
stol kun på ham og hvil i fred!
O, Gud ske lov!
8. Føden og klæden nok du får
af ham i morgen som i går,
og når hans sol for dig går ned,
arver du al hans herlighed.
O, Gud ske lov!